

V spomin: Irena Krapež (1993–2019)

...

*Pa se spusti z oblaka ptica
k otrokom na hišni prag
in kljukne najmlajšega v lica:
Pridi. Pojdeva sonce brat!*

*In sta zletela gor proti nebu
in potonila v teman ocean.
Odtlej je eno sonce več na nebu
in eno sonce na zemlji manj.*

Huda ptica, Tone Pavček

Draga Irena,

vest o tvoji nezgodi je odjeknila kot srce parajoči krik in naše uredništvo zavila v globoko črnino. Težko je verjeti, da te nikoli več ne bomo videli prestopiti praga naših prostorov. Vsakič si vstopila na enak način – tiho, v naglici, pogosto kakšno minuto prepozno, rahlo zadihano, a zmeraj z nasmehom in iskrico v očeh. Na isti način si se prikradla tudi v naša srca – kot da si tam že od nekdaj.

Naše poti so se zares prekrizale, ko si bila kot edina izbrana na jesenskem razpisu za nove urednike Medicinskih razgledov v letu 2015. Do takrat smo se gotovo že nešteto krat sprehodili drug mimo drugega na poti v predavalnice, na vaje in seminarje. Vsak zatopljen v svoje misli smo hiteli drug mimo drugega mesece, celo leta, dokler se v uredništvu Medicinskih razgledov nismo prvič usedli za eno mizo, dvignili pogled in načeli prvi pogovor. Vsi zagnani, neučakani in pripravljeni, da pustimo svoj pečat na spoštovanja vredni tradiciji Medicinskih razgledov. Vsi smo čutili veliko odgovornost, vsi smo bili na isti misiji – pustiti za seboj društvo in revijo, ki bosta zaradi nas malce boljša. Našli smo vsak svojo nišo, v kateri smo doprinesli, kolikor smo mogli in znali. Poleg tega, da si dolgo časa zgledno opravljala delo vodje prodaje, je bila tvoja niša nedvomno rubrika »5 minut za boljši slog«. Vsak sestanek smo se na isti točki dnevnega reda vsi ozrli okrog sebe in te poiskali s pogledom. Brez skrbi, ti si že imela pripravljen seznam. Bila si tudi nepogrešljiv član prenekatere delovne skupine za izdelavo zbornikov iz vseh mogočih medicinskih področij ter gonilna sila nešteti projektov in dogodkov. V našem uredništvu si pustila globok pečat in pridobila spoštovanje ter naklonjenost vseh, ki smo imeli čast s teboj sodelovati.

Vsi tvoji dosežki med študijem, pri raziskovalnem delu, v uredništvu in pri zborovskem petju so občudovanja vredni; vendarle pa niso glavni razlog, da se te bomo vse življenje spominjali solznih oči in z nasmehom na licu. Spominjali se te bomo, ker nisi bila le naša kolegica urednica, ampak predvsem naša iskrena prijateljica. Spominjali se bomo, da si imela za vsako pripombo iz naših ust šaljivo repliko, ki nas je nasmejala do solz. Spominjali

se bomo, kako sta s Samom prikolesarila na vsak motivacijski vikend z nasmehom na obrazu. Da si živel v glasbi – pela in plesala si na melodije, ki jih je igralo življenje. Spominjali se bomo tvoje neusahljive energije in iskrivosti, prikupne hudomušnosti ter nalezljivega smeha. Mehkobe, s katero si govorila o svoji družini, fantu in prijateljih. Pogovorov po sestankih, ki so se zavlekli dolgo v noč. Tvojih strahov in negotovosti glede prihodnosti v medicini, ki jih delimo vsi nadobudni študenti medicine in mladi diplomanti. To, kar smo povedali tebi že davno tega, napišimo sedaj še črno na belem. Irena, dober zdravnik je najprej dober človek. Premore sočutje, človečnost, strast do poklica, obenem pa je profesionalen, radoveden in pripravljen na vseživljenjsko nadgrajevanje znanja. Ti si že bila najboljši človek in bi bila, če bi le dobila to priložnost, tudi izjemna zdravnica.

Draga prijateljica, tvoja pesem bo igrala naprej, tvoj spomin bo za vselej zasidran v naših srcih in tvoj »Živjo!« bo večno odmeval v naših prostorih!

V imenu vseh urednikov Medicinskih razgledov, z ljubeznijo in spoštovanjem,

Tjaša Gortnar, dr. med., glavna urednica Medicinskih razgledov (2017–2019) in
Rok Kučan, dr. med., glavni urednik Medicinskih razgledov (2015–2017)